

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ

Τήν Τετάρτην, 4^η /17^η Ἀπριλίου 2024, ἐπεσκέφθησαν τόν Μακαριώτατον:

α. Ὁ Προϊστάμενος τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα (MISSIA) Ἀρχιμανδρίτης π. Βασιανός μετά τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Νίκωνος.

β. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βερολίνου Μᾶρκος καί ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ρωμανός τῆς Ἐκκλησίας τῶν ROCOR.

γ. Ἡ Ἰσραηλινὴ Αστυνομία διὰ συζήτησιν μετὰ τοῦ Πατριαρχείου θεμάτων ἀφορώντων τὰς τελετάς τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τὴν Δ΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, 1^η/14^η Ἀπριλίου 2024, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτὴ τῆς Προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὴν κειμένην εἰς τὴν Δυτικὴν Νέαν Ἱερουσαλὴμ παρά τὴν Ἑβραϊκὴν Βουλὴν.

Συμφώνως πρὸς τὴν κρατοῦσαν τάξιν, ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη μετὰ τὴν Γ΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Σταυροῦ, λόγῳ τῆς παραδόσεως ὅτι τό ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσηλῶθη ὁ Κύριος διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐφυτεύθη ὑπὸ τοῦ δικαίου Λῳτ, κατόπιν ὁδηγίας τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, εἰς τὸν χῶρον, ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκεται ἡ Ἱερά Μονή.

Διὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐτελέσθη Ἑσπερινός ἀφ' ἑσπέρας ὑπὸ Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἱερώνυμος. Τὴν πρωΐαν ἐτελέσθη θεία Λειτουργία, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης

Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Δραγουμᾶνος Ἀρχιμανδρίτης π. Ματθαῖος τοῦ ἡγουμένου ἐν Μαδηβᾶ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ π. Ἰωάννου Λουᾶδ καί ἄλλων Πρεσβυτέρων, παρουσία τῆς Ἐκπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Ἄννης Μάντικα καί προσευχομένων μοναχῶν, μοναζουσῶν καί μελῶν τοῦ Ἀραβοφώνου ἡμῶν ποιμνίου.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν Θεῖον λόγον ὡς ἔπεται:

«Ἐμοί δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μή ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἔμοί κόσμος ἐσταύρωται καγὼ τῷ κόσμῳ», (Γαλ. 6,14), κηρύττει ὁ σοφός Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ δύναμις τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ Ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἔνθα τό τρισύνθετον δένδρον ἐφυτεύθη καί ἡ ἐπώνυμος τοῦ Σταυροῦ Ἱερά Μονή ἀνηγέρθη, ἵνα ἐορτίως καί εὐχαριστιακῶς προσκυνήσωμεν τό Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, δι' οὗ ὁ Θεός, ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν πρό αἰώνων «εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς», (Ψαλμ. 72,12) ὡς προφητικῶς ψάλλει ὁ Δαυΐδ.

Ὅντως, ὁ διά τῶν παθημάτων, δηλονότι τοῦ σταυροῦ «τελειωθεῖς [Ἰησοῦς] ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν Αὐτῷ πᾶσιν αἷτιος σωτηρίας αἰωνίου», (Ἑβρ. 5,9) ὡς κηρύττει ὁ Θεῖος Παῦλος.

Ὁ Τίμιος Σταυρός, ὁ ὁποῖος ἀνεδείχθη το ὄργανον τῆς ἀπολυτρώσεως εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένος μέ τόν θάνατον, τόν πόνον, καί τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, «ἐν ᾧ ἔχομεν τήν ἀπολύτρωσιν διά τοῦ αἵματος Αὐτοῦ καί τήν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων κατὰ τόν πλοῦτον τῆς Χάριτος Αὐτοῦ», (Ἐφ. 1, 7-8), ὡς λέγει καί πάλιν ὁ σοφός Παῦλος.

Κατά δέ τήν ἀποκάλυψιν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ὁ σταυρός εἶναι τό σωτήριον ξύλον, δηλαδή «τό ξύλον τῆς ζωῆς». «Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστίν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ μου» (Ἀποκάλ. 2,7). Καί ἀναλυτικώτερον: «Εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος θά νικήσῃ εἰς τόν κατά τοῦ σατανᾶ καί τῆς ἀμαρτίας ἀγῶνα, θά δώσω εἰς αὐτόν νά φάγῃ ἀπό τό ξύλον τῆς ζωῆς. θά τόν ἀξιῶσω δηλαδή, νά ἀπολαύσῃ τά αἰώνια ἀγαθά μέσα εἰς τόν Παράδεισον τοῦ Πατρός μου, ὁ ὅποιος κατὰ τήν ἀνθρωπίνην μου φύσιν εἶναι καί Θεός μου», λέγει Κύριος.

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, θαυμάζων τό σχέδιον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος διά τοῦ σταυροῦ ὁδηγεῖ τούς πιστούς εἰς τήν σωτηρίαν καί κατατροπώνει τό ἔργον τοῦ διαβόλου λέγει: «Ὡ Θείας ἀληθῶς σοφίας καί μηχανῆς οὐρανίου! Σταυρός ἐπήγγυτο καί εἰδωλολατρεία κατεστρέφετο. Σταυρός ἐγείρετο καί διαβολική δυναστεία κατεδικάζετο», (Ρ.Γ. 28, 1056)

Κατεδικάσθη δέ ὁ διάβολος ἐκ τῆς ἀπείρου ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπον:

«Γίνεσθε οὖν μιμηταί τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά καί περιπατῆτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καί ὁ Χριστός ἠγάπησεν ἡμᾶς καί παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφοράν καί θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὁσμήν εὐωδίας», (Ἐφ. 5, 1-2), κηρύττει ὁ Θεοσέσιος Παῦλος.

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι ἡ ζωσα προσφορά καί θυσία τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, διό καί ὁ Σταυρός ὀνομάζεται καί «θυσιαστήριον». «Ἐν αὐτῷ γάρ ἐτέθη ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου», (Ἰωάν. 1,29) «Μεῖζον»... ἐνταῦθα τό δῶρον τοῦ θυσιαστηρίου καί ὑπό τοῦ δώρου τό θυσιαστήριον ἀγιάζεται».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός, ὁ Ὑποῖος εἶναι τό δῶρον, εἶναι «μεῖζων», δηλαδή ἄνωτερος τοῦ θυσιαστηρίου, διὰ τοῦτο καί τό θυσιαστήριον, τοὔτέστιν τό ξύλον τοῦ σταυροῦ, ἀγιάζεται ἀπό τό προσφερόμενον δῶρον, τόν θυσιαζόμενον Χριστόν. Κατά τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν τό ξύλον τοῦ σταυροῦ εἶναι ἀληθές καί σεβάσιμον, ἐν ᾧ Ἐαυτόν εἰς θυσίαν ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Χριστός προσενήνοχεν... ἀγιασθέν τῇ ἀφῇ τοῦ Ἁγίου Σώματός τε καί Αἵματος», δι' ὃ καί «προσκυνητέον». Ἐπὶ πλέον δέ «προσκυνοῦμεν καί τόν τύπον τοῦ τιμίου καί ζωποιοῦ σταυροῦ, εἰ καί ἐξ ἐτέρας ὕλης γεγένηται, οὐ τὴν ὕλην τιμῶντες, μή γένοιτο, ἀλλά τόν τύπον ὡς Χριστοῦ σύμβολον».

Εἰς ὁμιλίαν Του ὁ ἅγιος Σωφρόνιος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, λεχθεῖσαν εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Τιμίου καί Ζωποιοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ μέσῃ ἐβδομάδι τῆς Ἀγίας Τεσσαρακοστῆς λέγει ἐγκωμιαστικῶς: «Χαῖρε Σταυρέ Τίμιε, ἐν ᾧ τὰς χεῖρας ὑφαπλώσας ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱός καί Λόγος, ἐνηγκαλίσατο ἡμᾶς καί προσήγαγε τῷ ἐπουρανίῳ Πατρί ... καί ἐν σοί, Τίμιε Σταυρέ, ἐκχυθέντος τοῦ θεωρρύτου αἵματος τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ ἀοράτου Πατρός».

Τοῦτον τόν Τίμιον Σταυρόν προετύπωσε τό ξύλον τῆς ζωῆς, τό ἐν παραδείσῳ ὑπὸ Θεοῦ πεφυτευμένον· ἐπεὶ γάρ διὰ ξύλου ὁ θάνατος, ἔδει διὰ ξύλου δωρηθῆναι τὴν ζωὴν καί τὴν ἀνάστασιν». «Αὐτόν τόν Τίμιον Σταυρόν προετύπωσε τό δένδρον τῆς ζωῆς, τό ὁποῖον ἐφυτεύθη εἰς τόν Παράδεισον ἀπό τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ δέ διὰ μέσου τοῦ ξύλου προῆλθεν ὁ θάνατος, ἔπρεπε καί διὰ μέσου τοῦ ξύλου νά προέλθῃ ἡ ζωὴ καί ἡ ἀνάστασις», λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Καί ἐπειδὴ ὁ Θεός ἡμῶν Σωτὴρ πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι (Τιμ. Α' 2-4) κατ' ἀρχάς μὲν ἐφύτευσεν τό ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου, ὅταν δέ ἦλθεν τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐφύτευσε τό ξύλον τῆς σωτηρίας ἐν τῷ μυστικῷ Παραδείσῳ, τοὔτέστιν ἐν τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, ἐξ οὔ ἐβλάστησεν ἐκ τῶν ἀγνῶν αὐτῆς αἱμάτων ὁ Χριστός, ὡς ὑμνολογικῶς ἀναφωνεῖ ὁ ἅγιος Κοσμάς Ἐπίσκοπος Μαΐουμᾶ λέγων: «Μυστικός εἶ, Θεοτόκε, Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὕφ' οὔ τό τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὔ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σέ μεγαλύνομεν».

Ὁ καρπός τοῦ ζωηφόρου δένδρου τοῦ Σταυροῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Χριστοῦ, τοῦ ὁποῖου καλούμεθα νά φάγωμεν καί νά πῖνῃμεν κατὰ τό παράγγελμα Αὐτοῦ: «ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν μή φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί πίνητε αὐτοῦ τό αἶμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς», (Ἰωάν. 6,53). «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καί πίνων μου τό αἶμα ἐν ἐμοί μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ», (Ἰωάν. 6,56).

Ὁ σοφός Παῦλος συχνάκις ἀναφέρεται εἰς τό ἀπολυτρωτικόν Αἷμα τοῦ σταυροῦ τοῦ

Χριστοῦ. Καί τοῦτο, διότι μέσῳ αὐτοῦ τοῦ Αἵματος δικαιωνόμεθα, σωζόμεθα, (Ρωμ. 5,9), ἐξαγοραζόμεσθε (Ἐφ.1,7), γινόμεθα κτῆμα τοῦ Θεοῦ (Πράξ. 20, 28) καί διατρανοῦνται ἡ μεταξύ τῶν πιστῶν ἐνότης καί κοινωνία ἐν τῷ εὐχαριστιακῷ ποτηρίῳ, (Α΄ Κορ. 10,16/11, 25-28), προσέτι δέ καταγγέλλεται ὁ θάνατος τοῦ Κυρίου, καί διακηρύσσεται ἡ ἔλευσίς Του «ὁσάκις γάρ ἂν ἐσθίητε τόν ἄρτον τοῦτον καί τό ποτήριον τοῦτο πίνετε, τόν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὔ ἂν ἔλθῃ», (Α΄ Κορ. 11,25).

Ἰδού λοιπόν διά τί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ὑμνολογικῶς λέγει: «Τόν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες, Χριστέ ὁ Θεός, τήν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γάρ ἀνεκαίνισας, τήν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν παντοδύναμε, καί τήν εἰς οὐρανούς ἄνοδον καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθός καί φιλόανθρωπος».

Ἡμεῖς δέ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, παρακαλέσωμεν τήν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τήν τεκοῦσαν τόν ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί, ἵνα τῇ πολυδυνάμει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἀξιωθῶμεν φθάσαι τήν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εἰρηνικά».

Ἄμα τῇ Ἀπολύσει ἔλαβε χώραν ἡ τελετή καί ἡ λιτανεία τῆς Προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὡς ὀρίζει τό Τυπικόν.

Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη ὑπό τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοδούλου σεμνόν κέρασμα εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΠΡΟΣΦΑΤΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ

Τήν Παρασκευήν 30^{ῆν} Μαρτίου/ 12^{ῆν} Ἀπριλίου 2024 ἐπεσκέφθησαν τόν Μακαριώτατον:

Ὁ Φραγκισκανός Ἀναπληρωτής Κουστωδός π. Ντομπρομήρ διά θέματα ἀφορῶντα ἐργασίας εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Πέντε ἐθελονταί ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν μετά τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοδούλου ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, διά νά βοηθήσουν εἰς τήν προετοιμασίαν ἐν ὧρει τῆς ἐορτῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τήν Δ' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν.

Ἡ δ/δα Μαρία Λουμπάτ, ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν εἰς Γκάναν τῆς Ἀφρικῆς, διὰ νά λάβῃ τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ.

Ἡ προσκυνήτρια Καλλιόπη Μαυραγάνη, τῆς ὁποίας ηὐλόγησε τά ρᾶσα καί τήν αἵτησιν αὐτῆς, ἵνα διακονήσῃ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῶν ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου Μάρθας καί Μαρίας εἰς Βηθανίαν, προκειμένου νά ἀναδειχθῇ ἡ Ἱερά Μονή ὡς μοναστικόν κέντρον τοῦ Πατριαρχείου μετὰ ζωηρᾶς χριστιανικῆς μαρτυρίας εἰς τήν περιοχὴν τῆς Βηθανίας

Τό Σάββατον 31^{ον} Μαρτίου /13^{ον} Ἀπριλίου 2024, ὁ Μακαριώτατος ἐδέχθη:

Πεντηκονταμελῆ ομάδα Ὁρθοδόξων Νέων ἐκ τῶν κωμῶν Ζντέϊντε καί Βαane τοῦ βορείου Ἰσραήλ. Τούτους ἐδέχθη καί καθωδήγησε Ποιμαντικῶς καί ἐπέδωσεν ἐκάστῳ ἀντίγραφον τῆς Καινῆς Διαθήκης εἰς τήν Ἀραβικήν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος ἐδέχθη τόν κ. Μᾶρκον Νίρμαν, ἵνα λάβῃ τήν εὐλογίαν διὰ τήν ἱερωσύνην, συμφώνως πρὸς τήν ἀπόφασιν τῆς Συνόδου.

Έκ της Αρχιγραμματείας

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ 9ΗΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024

Τήν πρωΐαν τῆς Τρίτης 27^{ης} Μαρτίου/ 9^{ης} Ἀπριλίου 2024 ὁ Μακαριώτατος ἐδέχθη:

Α. Ἀντιπροσωπείαν τοῦ Museum of the Bible τῆς Οὐάσινγκτον τῶν Η.Π.Α. ὑπό τόν Γενικόν Ἐπιμελητήν αὐτοῦ κ. Jeffrey Kloha. Τούτους ἐδέχθη ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετά Πατέρων Ἀγιοταφίτων.

Β. Τόν Πρόσβυν τῆς Γεωργίας εἰς τό Ἰσραήλ κ. Zaza Kandelaki μετά συνεργατῶν αὐτοῦ. Εἰς τήν ἐπίσκεψιν ταύτην ὁ Μακαριώτατος ὑπεγράμμισε τά ἀπαράγραπτα καί ἀδιαπραγμάτευτα ἰδιοκτησιακά καί προσκυνηματικά δικαιώματα τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Γ. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος ἐδέχθη τόν κ. Ἰγιάντ Σιρχάν μετά τοῦ κ. Σεζάρ Μαρτζῆ καί ἐξήγησεν εἰς αὐτούς τήν ἀναγκήν διευκολύνσεως τῶν προσκυνητῶν διά τήν τελετήν τοῦ Ἀγίου Φωτός τό Μέγα Σάββατον καί τήν ἀνάγκην βοήθειας παρά τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ διά τήν ἐγκατάστασιν ὕδατος εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ θαβώρ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΝΑΖΑΡΕΤ

Τήν Κυριακὴν, 25^{ην} Μαρτίου /7^{ην} Ἀπριλίου 2024, ἑορτάσθη ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου εἰς τήν Ναζαρέτ.

Κατά τήν ἑορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία ὅλη ἰδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων ποιεῖ μνηΐαν τοῦ γεγονότος ὅτι ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου ὁ Θεός διά τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ ἀνήγγειλεν εἰς τήν Παρθένον Μαρίαν εἰς τήν πόλιν τῆς Ναζαρέτ ὅτι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου θά ἐνσαρκώσῃ τόν Μονογενῆ Υἱόν καί Λόγον Αὐτοῦ, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Παραλλήλως καί πρὸς τό Τυπικόν τοῦ σταθεροῦ ἑορτολογίου ἑορτάσθη ἡ ἑορτὴ τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ διά τήν ἐνίσχυσιν ἡμῶν εἰς τόν ἀγῶνα τῆς νηστείας διά τήν ὑποδοχήν τοῦ Ἀγίου Πάσχα.

Διά τήν διπλὴν ταύτην ἑορτήν ἐτελέσθη πανήγυρις διά θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν – Προσκύνημα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς Ναζαρέτ, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ.

Ἀριστάρχου καί θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα (MISSIA) Ἀρχιμανδρίτου π. Βασσιανοῦ, Ἱερέων τῆς περιοχῆς Ναζαρέτ καί Ἀκκρης, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου καί τῇ συρροῇ πολλῶν ἐντοπίων προσκυνητῶν, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Μπερ Σέβα ὑπό τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον δεξιά ἐλληνιστί καί τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος τῆς πόλεως Ναζαρέτ ἀριστερά ἀραβιστί, παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ναζαρέτ κ. Μπασίμ Ἀσφούρ, τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν τοῦ Ἰσραήλ κ. Σεζάρ Μαρτζῆ, τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας εἰς Τέλ Ἀβίβ κ. Μαυροειδῆ Νικολάου καί τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ρωσίας εἰς Ἰσραήλ κ. Βλαντιμήρ Βικτόροφ.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται ἐλληνιστί:

«Ἴδού ἡ παρθένος ἐν γαστρί ἔξει καί τέξεται υἱόν, καί καλέσουσι τό ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός», (Ἥσ. 7,14/ Ματθ. 1,23).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ἐπισκιάσασα τήν Παρθένον Μαρίαν συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς Ἀγιογραφικῆς πόλεως ὑμῶν Ναζαρέτ, ἵνα ἐορτάσωμεν τό μέγα καί σωτηριῶδες μυστήριον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ὡς παραγγέλλει ἡμῖν ὁ ψαλμωδός λέγων: «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν», (Πρβλ. Ψαλμ. 95,1).

Ὁ Δαυϊτικὸς οὗτος λόγος, «τό σωτήριον τοῦ θεοῦ», δέν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τήν εἰς τήν ἀποροῦσαν Παρθένον Μαριάμ «πῶς ἔσται μοι τοῦτο ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω» (Λουκ. 1,34), ἀπόκρισιν τοῦ Ἀγγέλου Γαβριήλ: «Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καί δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι, διό καί τό γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱός θεοῦ», (Λουκ. 1,35).

Ἡ Ἁγία Γραφή τόσον ἡ Παλαιά ὥσον καί ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀποτελεῖ τήν Ἱεράν Ἱστορίαν, δηλαδή τήν ἀποκάλυψιν, τήν φανέρωσιν τῆς αἰδίου σοφίας καί βουλῆς τοῦ θεοῦ. Ἡ δέ αἰδίου σοφία καί βουλή τοῦ θεοῦ εἶναι τό ἀπὸ «χρόνους αἰωνίους σεσιγημένον μυστήριον» (Ρωμ. 16, 25) τό εὐαγγελισθέν τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, τό φανερωθέν ἐν Χριστῷ καί κηρυχθέν διὰ τῶν Ἀποστόλων. Τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι «τό γεννώμενον ἅγιον, ὃ κληθήσεται υἱός θεοῦ». Ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριήλ χαιρετισμός «Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν» (Λουκ. 1,28) ἀφ' ἑνός καί ὁ λόγος τῆς Μαρίας «ἰδού ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμά σου» (Λουκ. 1,38) ἀφ' ἑτέρου, κατέστησαν τήν Μαριάμ, τήν γενομένην Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ θεοῦ, συμμετοχόν καί συνεργόν τοῦ «κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου, φανερωθέντος δέ νῦν διὰ τε γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑπακοήν πίστεως εἰς πάντα τά ἔθνη γνωρισθέντος, μόνῳ σοφῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ...», (Ρωμ. 16, 25-27), ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος. Καί ἀναλυτικώτερον: Τό μυστήριον ὅμως αὐτό ἐφανερώθη τώρα, τό ἐπιβεβαιώνουν δέ αἱ προφητικαὶ γραφαὶ καί ἔγινε γνωστόν κατὰ διαταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὅλα τά ἔθνη, διὰ νὰ δείξουν ταῦτα

τήν ὑπακοήν, πού ἀπαιτεῖ ἀπό ἡμᾶς ἡ πίστις. Τοιοῦτον ὑπόδειγμα «ὑπακοῆς εἰς τήν πίστιν» ἀνεδείχθη ἡ Παρθένος Μαριάμ, εἰποῦσα τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριήλ: «Ἰδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμά σου», (Λουκ. 1,38). «Ὑπακοῆς ἡ πίστις δεῖται μόνης, οὐ πολυπραγμοσύνης. Καί ὅταν ὁ θεός ἐπιτάτῃ πείσεσθαι, οὐ περιεργάζεσθαι δεῖ», λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἐξ ἄλλου Αὐτός οὗτος ὁ Κύριος «ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν Αὐτῷ πᾶσιν αἷτιος σωτηρίας αἰωνίου» (Ἑβρ. 5,9). Ἡ δέ Παρθένος Μαριάμ κατεῖχε «τό μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει» (Α' Τιμ. 3,9). Διό καί ὁ ἄγγελος Γαβριήλ εἶπεν αὐτῇ «μή φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γάρ χάριν παρά τῷ θεῷ. Καί ἰδού συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καί τέξῃ υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν», (Λουκ. 1,30). Ἑρμηνεύων τό χωρίον τοῦτο ὁ Ἅγιος Θεοφύλακτος λέγει: «Δικαίως δέ ἐκλήθη Ἰησοῦς, ὁ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ ἡμετέρου γένους ἐλθών. Τό γάρ ὄνομα τοῦτο εἰς τήν Ἑλλάδα γλῶσσαν μεταβαλλόμενον, θεοῦ λέγεται σωτηρία. Ἰησοῦς οὖν “Σωτήρ” ἐρμηνεύεται».

Τί δέ σημαίνει “σωτηρία” καί τί σημαίνει “Σωτήρ”, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί;

«Σωτηρία» σημαίνει τήν ἐπανόρθωσιν τοῦ σφάλματος τῆς προμήτορος Εὔας, ὡς ἐγκωμιαστικῶς ἀναφωνεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγων: «Χαίροις μόνῃ ἐν γυναιξίν εὐλογημένη, (Μαρία) ἡ τῆς προμήτορος Εὔας τό σφάλμα ἀνορθώσασα». «Χαίροις μόνῃ ἐν γυναιξίν εὐλογημένη, ἡ τό ταπεινότατον γένος τῶν χαμαί κειμένων γυναικῶν ἀνυψώσασα». «Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐλυτρώθημεν ἀρᾷς ἀνεκκλήτου δέ χαρᾷς ἡξιώθημεν».

«Σωτήρ» σημαίνει τόν νέον Ἀδάμ, τοῦτέστιν τόν ἐν σαρκί ἐκ Πνεύματος Ἁγίου συλληφθέντα ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς Παρθένου Μαρίας θεόν Λόγον, Κύριον δέ ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. «Χαῖρε Κεχαριτωμένη», τό πάσης χαρᾷς χαριέστερον καί πρᾶγμα καί ὄνομα, ἐξ ἧς ἡ χαρά ἀδιάδοχος εἰς τόν κόσμον Χριστός γεγέννηται, τῆς Ἀδαμιαίας λύπης τό ἰατρεῖον», ἀνακράζει ὁ ἱερός Δαμασκηνός.

Ἡ «Ἀδαμιαία λύπη» εἶναι ἡ ἁμαρτία, δηλαδή ὁ θάνατος, ὁ ὁποῖος εἰσῆλθεν εἰς τό ἀνθρώπινον γένος διὰ τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ἡ δέ σωτηρία παρέχεται διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι τό ἰατρεῖον, ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ εἰς τόν κόσμον γεγεννημένος Υἱός καί Λόγος τοῦ θεοῦ, ὁ συλληφθεὶς ὑπὲρ λόγον καί ἔννοιαν καί σαρκωθείς ἐκ τῶν ἀχράντων αἱμάτων τῆς Παρθένου Μαρίας. Ἰδού λοιπόν διὰ τί ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας ἀναφωνεῖ λέγων: «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό Κεφάλαιον, καί τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις, ὁ Υἱός τοῦ θεοῦ, Υἱός τῆς Παρθένου γίνεται, καί Γαβριήλ τήν χάριν εὐαγγελίζεται. Διό καί ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ θεοτόκῃ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ».

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι τήν χάριν, ἣν εὗρεν ἡ Μαριάμ παρά τοῦ θεοῦ (Λουκ. 1,30) αὐτήν ταύτην τήν χάριν δέδωκεν ὁ θεός εἰς τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, «ἥτις ἐστὶν τό Σῶμα Αὐτοῦ, τό πλήρωμα τοῦ τά πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου», (Ἐφ. 1,23) κατὰ Παῦλον. Μέ ἄλλα λόγια, εἰς τό ὑπερευλογημένον πρόσωπον τῆς Παρθένου Μαρίας τῆς θεοτόκου βλέπομεν τό μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, τήν ὁποίαν ὁ Χριστός ἡγάπησε καί ἡγίασε (Πρβλ. Ἐφ. 5, 25-26) ὡς Νύμφην Αὐτοῦ. (Πρβλ. Ἐφ. 5,32). «Ὁ ἔχων τήν νύμφην, νυμφίος ἐστίν» (Ἰωάν. 3,29), λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης. Ἡ δέ νύμφη εἶναι ἡ ἀνθρωπότης, ἡ ὁποία νυμφεύεται τόν Χριστόν διὰ μέσου τῆς Παρθένου Μαρίας, λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

Τό γεγονός τοῦτο, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καταδεικνύει τόν ἄρρηκτον δεσμόν τοῦ

μυστηρίου τῆς Παρθένου Θεοτόκου Μαρίας καί τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας. Διό καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἀναφωνεῖ λέγων: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη, δι' ἧς ἡμεῖς εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικήν καί ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν ἐπολιτογραφήθημεν».

Ἡμεῖς δέ σήμερον, οἱ ὑμνοῦντες καί μεγαλύνοντες τήν «τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ» εὐαγγελισθεῖσαν Παρθένον Μαρίαν, παρακαλέσωμεν αὐτήν καί μετὰ τοῦ Θεολόγου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἴπωμεν:

«Παράτεινον τό ἔλεός σου, Πανάγαθε Δέσποινα, τοῖς γινώσκουσί σε καί ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καί ἐπὶ τὰ ἔργα αὐτῶν καί κατεύθυνον πάντας εἰς ὁδόν εἰρήνης, ὅτι πάντων οἱ ὀφθαλμοί εἰς σέ ἐλπίζουσι καί σοῦ τῇ μεσιτείᾳ τήν καταλλαγὴν τήν πρὸς τόν Υἱόν σου καί Θεόν ἡμῶν ἐσχήκαμεν, ᾧ δόξα, ᾧ κράτος, ᾧ σθένος σύν τῷ Ἀνάρχῳ Αὐτοῦ Πατρί καί τῷ ὁμοφυεῖ καί Ἀγίῳ Πνεύματι νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐλογημένη νηστεία καί ἅγιον Πάσχα μυστικόν, δι' οὗ Ἀδάμ ἐπανήλθεν εἰς τόν Παράδεισον».

Ἄμα τῇ Ἀπολύσει ἀνεπέμφθη δέησις εἰς τόν τόπον τοῦ Προσκυνήματος ὑπὲρ τῶν δωρητῶν τῆς ἀνακαινίσεως αὐτοῦ καί τοῦ ὅλου Ναοῦ τῇ παρελάσει Προσκόπων.

Ἦκολούθησε μικρά δεξίωσις εἰς τήν αἵθουσαν τῆς Μητροπόλεως.

Τήν μεσημβρίαν παρετέθη τράπεζα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς ἐστιατόριον τῆς πόλεως. Κατ' αὐτήν ἡ Α.Θ.Μ. προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν», (Λουκ. 1,28)

Ἰερώτατε Μητροπολίτα Ναζαρέτ κ. Κυριακέ,

Ἐντιμότατε Πρόεδρε τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καί Σεβαστά μέλη αὐτοῦ,

Ἀγαπητοί συνδαιτυμόνες,

Σήμερον ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐορτάζει δύο μεγάλα καί παγκόσμια γεγονότα: τόν Εὐαγγελισμόν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί τήν προσκύνησιν τοῦ Τιμίου καί ζωποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ὁ μὲν Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου ἀποτελεῖ «τό κεφάλαιον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους», ὁ δέ Τίμιος Σταυρός ἀφορᾷ τήν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου· «τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐάν κερδήσῃ τόν κόσμον ὅλον, καί ζημιωθῇ τήν ψυχὴν αὐτοῦ;» (Μάρκ. 8, 36).

«Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καί δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε», (Ψαλμ. 84,12), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Αὐτό ἀκριβῶς τοῦτο τό μήνυμα τῆς ἀληθείας καί τῆς δικαιοσύνης κηρύττει καί καταγγέλλει τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖον διέδωσαν εἰς τήν Οἰκουμένην οἱ Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι. Τό Εὐαγγέλιον τοῦτο τοῦ Χριστοῦ παρέλαβεν καί ἡ μητέρα ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, δηλονότι ἡ Ἀγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία ὡς Ἱεράν παρακαταθήκην ἐπὶ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καί δὴ τόν πρῶτον αὐτῆς Ἱεράρχην, Ἰάκωβον τόν Ἀδελφόθεον.

Λέγομεν τοῦτο, διότι ὁ Χριστός λέγει: «ἐγὼ φῶς εἰς τόν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ ἐν τῇ σκοτίᾳ μή μείνη», (Ἰωάν. 12, 26). Τό φῶς τοῦτο τοῦ Χριστοῦ ἐχάρισεν εἰς τόν κόσμον καί ἡ σήμερον τιμωμένη καί μεγαλυνομένη ἀειπάρθενος Μαρία, ἡ γενομένη θεοτόκος καί Μητέρα τοῦ θεοῦ, Σωτῆρος δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό φῶς τοῦτο τό ἐνυπόστατον καί ἀνέσπερον λάμπει ἐν Χριστῷ καί διὰ Χριστοῦ, τοὔτέστιν τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ καί δὴ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ ὁποία εἶναι τεθεμελιωμένη ἐπὶ τοῦ τιμίου καί σωτηριώδους αἵματος τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Τό γεγονός τοῦτο, τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας καί εὐσεβείας μαρτυρεῖ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ τῶν Χριστιανῶν παρουσία ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῇ γενικώτερον καί εἰς τὰς πόλεις τῶν Ἱεροσολύμων, τῆς Βηθλεέμ καί τῆς Ναζαρέτ εἰδικώτερον.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ἢ νὰ ἀμφισβητήσῃ. Διό καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου, οἱ ὁμολογοῦντες καί κηρύττοντες τόν θεόν τῆς ἀγάπης καί ἄκρας φιλανθρωπίας, τόν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης καί τῆς εἰρήνης, καλούμεθα νὰ παραμείνωμεν σταθεροί καί ἀμετάθετοι εἰς τὴν ἱεράν ἡμῶν ἀποστολήν, ἡ ὁποία δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ αὐτήν, τὴν ὁποίαν παρήγγειλεν ὁ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σαρκωθείς καί ἐνανθρωπήσας Λόγος Χριστός εἰς τοὺς μαθητάς Αὐτοῦ: «οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλά ἔργα καί δοξάσωσι τόν πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς», (Ματθ. 5,16).

Δέν ὑπερβάλλομεν λέγοντες ὅτι τό Ρωμαιορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀποτελεῖ τὴν ἐγγύησιν τῆς διαφυλάξεως «ἀκεραίας καί ἀνοθεύτου τῆς πίστεως ἡμῶν» ἀφ' ἑνός καί ἀδιαιρέτου τῆς ἐνότητος τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἀφ' ἑτέρου. Ἐν τῷ Ἁγίῳ Τόπῳ τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, δηλονότι τοῦ Rum Orthodox Πατριαρχείου, ἡ χάρις καί ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο», (Ἰωάν. 1,17). Ἐν δέ τῷ εὐλογημένῳ τόπῳ τῆς Ναζαρέτ ἡ Παρθένος Μαρία ἐγένετο λήπτης/ δέκτης τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ ἀκούουσα τό Χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Ἔτη πολλά, εἰρηνικά καί εὐλογημένον Πάσχα».

Ἀκολούθως προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

«Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια, παρθενική πανήγυρις, τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται, ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται, ἡ Εὐὰ τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται»! Μυστήριον ἀνερμήνευτον καί ἄφατον ἡ πρὸς ἡμᾶς τοὺς χοῖκούς φιλανθρωπία τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ ἡμῶν! Τό «ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καί ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον» διὰ τῆς Κυρίας Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἡμῖν τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται ἐνθάδε, ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει τῆς Ναζαρέτ διὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου τῶν ἄνω Δυνάμεων Γαβριήλ, ὃς ἀπεστάλη «μηνῦσαι... τόν λόγον τῆς σωτηρίας».

Ὡς ἄλλον Ἀρχάγγελον Γαβριήλ ὑποδεχόμεθα σήμερον, τόν Πατέρα ἡμῶν καί Πατριάρχην, «μηνύοντα τόν λόγον τῆς ἀληθείας», ἐπισφραγίζοντα τόν Ἀρχαγγελικόν ὕμνον «Χαῖρε Κεχαριτωμένη» καί Προεξάρχοντα τῆς Πανηγύρεως!

Μακαριώτατε, ἐκφράζομεν ἐκ μυχίων καρδίας εὐχαριστίας τῇ Ὑμετέρᾳ πεπνυμένη κορυφῇ ἡμῶν, διὰ πᾶν ὃ,τι καταβάλλετε πρὸς ἐπιστηριγμόν τῆς θεοσώστου

ἐπαρχίας ταύτης. Μνημονευτέαι ἐνταῦθα αἱ, κατόπιν εὐλογίας καί προτροπῆς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἀνακαινιστικά ἐργασίαι εἰς τό Ἱερὸν Προσκύνημα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἔργα, τὰ ὅποια θὰ μείνουν ἀνεξίτηλα εἰς τὸν χρόνον, μαρτυροῦντα τὴν λαμπρὰν οἰακοστροφίαν τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας παρὰ τῆς Ὑμετέρας θειοτάτης Μακαριότητος.

Μακαριώτατε, Σᾶς εὐχόμεθα ὁλοψύχως, ὅπως Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, διὰ πρεσβειῶν τῆς Κεχαριτωμένης Θεοτόκου Μαρίας καί τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ, χαρίζεται Ὑμῖν ὑγιείαν κατ' ἅμφω πρὸς συνέχισιν τῆς πεπνυμένης πηδαλιουχίας τοῦ νοητοῦ σκάφους τῆς Μητρὸς πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, Σιών τῆς Ἀγίας! Ἐτη πολλά».

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΟΜΑΔΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὸ Σάββατον, 24^{ον} Μαρτίου / 6^{ον} Απριλίου 2024, ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐδέχθη ὁμάδα 400 ἀτόμων ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον νέων ἀλλὰ καί μεσηλίκων καί γερόντων ἐκ τῶν Κοινοτήτων τοῦ Πατριαρχείου τῆς περιοχῆς τῆς Ἄνω Γαλιλαίας ὑπὸ τὸν αἰδεσιμολογιώτατον Ἱερέα τῆς πόλεως Κούφρ Γιασσίφ π. Φάραχ Φαράχ.

Οὗτοι ἠὺχαρίστησαν τὸν Μακαριώτατον διὰ τὴν ὑποστήριξιν Αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς καί ἐζήτησαν τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ διὰ τὸν ἑορτασμόν τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί τῆς Σταυροπροσκυνήσεως καί διὰ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, τὸν Πανάγιον Τάφον καί τὸν Φρικτὸν Γολγοθᾶν.

Ὁ Μακαριώτατος ἠὺλόγησεν αὐτοὺς, ἠὺχήθη αὐτοῖς τὸ ὑπόλοιπον τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἐν ὑγιείᾳ, ταπεινώσει καί πάσῃ ἀρετῇ καί ἐχορήγησεν εἰς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν ἀντίτυπον τῆς Καινῆς Διαθήκης εἰς τὴν Ἀραβικὴν γλῶσσαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΕΙ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΒΟΛΟΚΟΛΑΜΣΚ Κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ

Τήν Τρίτην, 20^{ήν} Μαρτίου / 2^{αν} Ἀπριλίου 2024, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ' ὑπεδέχθη εἰς τήν ἔδραν τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν Ἱερουσαλήμ τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Βολοκολάμσκ κ. Ἀντώνιον, Πρόεδρον τοῦ Τμήματος Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας.

Τόν Σεβασμιώτατον συνώδευσαν ὁ Σεβασμιώτατος π. Νικολάι Μπαλασόφ, ὁ Προϊστάμενος τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς εἰς τά Ἱεροσόλυμα (MISSIA) Ἀρχιμανδρίτης π. Βασιλιάνος, ὁ βοηθός τοῦ Μητροπολίτου Ἀντωνίου π. Igor Iakimchuk καί ὁ Γραμματεὺς τῆς Μητροπόλεως διάκονος Νικολάι Βασίν, ὡς εἰδική ἀντιπροσωπεΐα ἐκ μέρους τοῦ Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου.

Εἰς ἀναγνώρισιν τῆς προσφορᾶς τοῦ Σεβασμιωτάτου διὰ τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Μακαριώτατος ἀπένειμεν εἰς αὐτόν τό παράσημον τοῦ Ἀνωτέρου Ταξιάρχου τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἠὺχαρίστησε τόν Μακαριώτατον διὰ τό παράσημον τοῦτο καί ἐτόνισε τήν σημασίαν τοῦ ἔργου καί τῆς στηρίξεως τοῦ Μακαριωτάτου ὑπὲρ τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, τήν ὑποστήριξιν Αὐτοῦ πρὸς τό Πατριαρχεῖον Μόσχας καί τήν δέσμευσιν Αὐτοῦ διὰ τήν ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τῶν Χριστιανῶν εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν.

Κατά τήν συνάντησιν ταύτην, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀντώνιος μετέφερε τόν ἀδελφικόν ἀσπασμόν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου καί τὰς εὐχαριστίας Αὐτοῦ διὰ τήν συλλυπητήριον ἐπιστολήν, ἀφορῶσαν εἰς τήν πρόσφατον τρομοκρατικὴν ἐπίθεσιν εἰς τό Δημαρχεῖον Κρόκους εἰς τήν Μόσχαν.

Εἰς ἀπάντησιν πάντων τούτων, ὁ Μακαριώτατος ἐζήτησε νά μεταφέρῃ τούς ἀδελφικούς χαιρετισμούς Αὐτοῦ πρὸς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας κ.κ. Κύριλλον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΕΠΙ ΤΩ ΠΑΣΧΑ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Τήν Τρίτην, 20^{ήν} Μαρτίου / 2^{αν} Ἀπριλίου 2024, ἔλαβον χώραν αἱ ἐπισκέψεις τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ τῷ Πάσχα τῶν Δυτικῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἡ Ἀδελφότης ἐπραγματοποίησεν:

Α. Ἐπίσκεψιν εἰς τό Τάγμα τῶν Φραγκισκανῶν, ἥτοι τήν Κουστωδίαν τῆς Ἀγίας Γῆς εἰς τά Ἱεροσόλυμα.

Εἰς τήν ἐπίσκεψιν ταύτην, ὁ Μακαριώτατος, προσεφώνησε τήν Ἀδελφότητα τῶν Φραγκισκανῶν ἐν ὀνόματι τοῦ ἡγουμένου αὐτῶν Fr. Francesco Patton, διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

“Your Paternity, dear Father Francesco,

Beloved Members of our Respective Brotherhoods,

Dear Fathers,

Christ is risen!

We greet you, dear Father Francesco, and your Brotherhood, as you celebrate the Feast of Feasts, and we are mindful of the words of the Paschal Liturgy:

Come, receive the Light that is never overtaken by night,

and glorify Christ, who is risen from the dead.

We keep this holy season of light and life at a time of deep darkness for our region and our world, and yet we do not shy from proclaiming that Christ has “trampled down death by death,” and given new life to the world.

It is our spiritual mission to keep the Light of the Gospel shining even in the most difficult of circumstances and the most hopeless of situations. To this end we are steadfast in proclaiming the message of salvation that is given to us and to all humanity in the resurrection of our Lord Jesus Christ from the dead. As our Lord has said, “I am the resurrection and the life. Those who believe in me, even though they die, will live” (John 11:25).

We are also grateful that we remain united in our common conviction as the Churches and Christian Communities of the Holy Land in standing against all forms of violence, in calling for an immediate and sustained ceasefire, the release of the hostages, the guarantee of humanitarian aid, access for doctors and medical personnel, and a fresh commitment to a new path forward for our region that leads us away from prejudice, violence, and war to mutual respect, reconciliation, and peace.

We wish to express our appreciation to you, dear Father Francesco, for your clear commitment to these goals, and we are encouraged by our fraternal co-operation. In the face of such terrible conflict, the readiness of the Churches to join together in a common witness and a common cause is not only a sign of our strength; it is also a visible sign of hope for our peoples in the Holy Land and for all people of good will around the world.

We cannot but mention other challenges that affect our mission. Once again the Israeli municipal authorities are raising the issue of illegal and unfair municipal taxes on church property and even moved to freeze our bank

accounts. This would deprive us of essential resources that enable us to run our church, charitable, educational, and other essential services.

We call on the local authorities to respect our historic and universally-recognised rights, so that we can carry out our spiritual mission without impediment or interference.

We are beset by dangers all around. And yet we are not afraid and we do not give up hope. For we are community that believes in the resurrection of our Lord Jesus Christ. As Saint Paul reminds us, affliction produces endurance, and endurance produces character, and character produces hope, and hope does not put us to shame, because God's love has been poured into our hearts through the Holy Spirit that has been given to us (Rom. 5:3-5).

MAY this joyous feast of Easter be a hopeful time for you and your Brotherhood, and for all our peoples, as we rejoice in the victory of our Lord Jesus Christ over sin and death, and may this season bring us a new and tangible path to a lasting peace in our region.

Christ is risen!

Thank you."

B. Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε χώραν ἡ ἐπίσκεψις εἰς τόν Βικάριον τοῦ Πάπα Πατριάρχην τοῦ Λατινικοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἱεροσόλυμα Μακαριώτατον Pierre Battista Pizzaballa.

Εἰς τήν συνάντησιν αὐτήν ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον Pizzaballa καί τόν κλῆρον αὐτοῦ διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

"Your Beatitude, dear Cardinal Pizzaballa,

Your Eminences,

Your Graces,

Dear Fathers,

Christ is risen!

We are pleased to rejoice with you, dear Cardinal Pizzaballa, as you and your communities celebrate the great feast of Easter. As Saint John of Damascus has written:

Meet it is that the heavens should rejoice,
and that the earth should be glad,
and that the whole world, both visible and invisible,
should keep the feast;
for Christ our everlasting joy has arisen.

(From the Canon of Pascha)

Even in the face of the terrible difficulties that we are facing in our region, we must not let violence and war rob us of the everlasting joy of the resurrection of our Lord Jesus Christ, for it is precisely this hope that sustains us, our communities, and the world.

The resurrection, by which our Lord Jesus Christ destroyed sin and death, strengthens us in our resolve to be witnesses for peace and reconciliation. We shall not waver in our calls for an immediate sustained ceasefire, the release of hostages, the effective delivery of humanitarian aid, safe access for medical personnel and supplies, and a new resolution to chart a pathway to peace that promises a future for all those who call the Holy Land our home.

These are not vain desires: they are the necessary actions that will restore life and well-being, and they accord with the Scriptures. As we read in the Book of Proverbs, It is honorable to resolve a dispute (Prov. 20:3), and in the First Letter of Saint Peter, we understand that since, therefore, Christ suffered in the flesh, [we must] arm ourselves also with the same intention (for whoever has suffered in the flesh has finished with sin), so as to live for the rest of our time in the flesh no longer by human desires but by the will of God (1 Pet. 4:1-2).

In addition to our united commitment to peace, justice, and reconciliation in the current war, we remain determined to resist the broadening of areas of conflict in our life. As was the case in 2018, so today in the strongest possible terms we are encouraging the authorities not to over-reach their jurisdiction in attempts to impose illegal and unjust municipal taxation on the Churches that contravene our historical and internationally recognized position and rights. To press this matter in the present circumstances would add an unacceptable level of pressure on the Churches at a time when all people of good will in our region must be focused on the rebuilding of our society, its structures, and communities. We also call on the authorities to refrain from the freezing of all Church assets immediately, so that the Churches can fulfil their mission to serve, to educate, to heal, and to care for those who come to us.

We continue to be grateful to you, Your Beatitude, for your steadfastness in the pastoral care of our communities and for your dedication to our shared efforts within our council of the Patriarchs and Heads of the Churches. At no time has our mutual support and alliance been more crucial for the well-being and future of the Christian presence in the Holy Land. Our co-operation is one of the few signs of hope in our increasingly fractured and disrupted society.

MAY God strengthen you in your pastoral ministry, and may God sustain us all as we seek to be faithful to our spiritual mission of proclaiming the joy and the hope of the resurrection.

Christ is risen!

Thank you.”

Τέλος ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου κατηνύθησαν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἐπεσκέφθησαν τὸν Ἀντιπρόσωπον τοῦ Βατικανοῦ εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν Archbishop Adolfo Tito Yllana.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ

Τὸ Σάββατον, 16^η/30^η Μαρτίου 2024, Ἐκπρόσωποι τῶν Συμβουλίων πλείστων ἐκ τῶν Κοινοτήτων τῆς Μητροπόλεως Ἀκκρης – Πτολεμαίδος ὑπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου Ἀκκρης κ. Φουὰδ Μπρέκ ἐπεσκέφθησαν τὴν Α.Θ.Μ. τὸν Πατέρα ἡμῶν καὶ Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΣΙΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, 12^{ης}/ 25^{ης} Μαρτίου 2024, ἔλαβε χώραν σχολικὴ ἐορτὴ τῆς Ἱερατικῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Ἀγίας Σιών διὰ τὴν ἐθνικὴν ἐπέτειον τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821.

Τὴν ἐορτὴν διωργάνωσαν καὶ ἐξετέλεσαν ὁ Σχολάρχης καὶ Γέρων Δραγουμᾶνος Ἀρχιμανδρίτης π. Ματθαῖος, οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ Ἱεροσπουδασταί, μαθηταὶ τῆς Σχολῆς.

Τὴν ἐορτὴν αὐτὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας Γέρων Σκευοφύλαξ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεραπόλεως κ. Ἰσίδωρος, ὁ ἐξοχώτατος Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Δημήτριος Ἀγγελόπουλος μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ καὶ ἄλλοι ἀξιωματοῦχοι Ἀγιοταφῖται Πατέρες καὶ παρηκολούθησεν ἱκανὸς ἀριθμὸς ἐπισκεπτῶν Ἀγιοταφιτῶν, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας Ἱεροσολύμων.

Κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην ἔλαβε χώραν προλόγισις ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου καὶ πανηγυρικός λόγος ὑπὸ τῆς καθηγητρίας Φιλολόγου

Ζωῆς Παπαρνάκη, οἱ μαθηταί ἀπήγγειλαν ποιήματα, ἔψαλαν πατριωτικά ᾠσματα καί ἐπαρουσίασαν ἀπό σκηνῆς καί ἀπό ὀθόνης τά δεινοπαθήματα τοῦ ἔθνους ἡμῶν κατά τούς τετρακοσίους χρόνους σκληρῆς, ἀπηνοῦς, βαρβαρικῆς δουλείας, παιδομαζώματος, ἀνυποίστων βασανιστηρίων, μέ ἰδιαιτέραν ἔμφασιν εἰς τάς περιπτώσεις τῶν νεομαρτύρων, οἱ ὅποιοι ἠρνήθησαν τήν ἀλλαξοπιστίαν καί ἐτελειώθησαν μαρτυρικῶς.

Διά τῶν λόγων, τῶν δρωμένων ἐπί σκηνῆς καί ὀρωμένων ἀπό τῆς ὀθόνης οἱ θεαταί ἐγένοντο ἔμπλεοι συναισθημάτων φλογερᾶς πίστεως, ἀκραιφνοῦς πατριωτισμοῦ καί ἐθνικῆς ὑπερηφανείας.

Λόγους ἐπιδοκιμασίας, εὐαρεσκείας καί ἐπαίνου διά τήν ἐπιτυχίαν τῆς τελετῆς ἐξέφρασεν ἡ Α.Θ.Μ. Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καί ὁ Γενικός Πρόξενος κ. Δημήτριος Ἀγγελοσόπουλος πρὸς τόν Σχολάρχην Ἀρχιμανδρίτην π. Ματθαῖον, τούς καθηγητάς καί τούς μαθητάς τῆς Σχολῆς, μετὰ τῆς εὐχῆς ὅπως αὐτοί ἔχουν καλὰς μαθητικάς ἐπιδόσεις καί ἀποβοῦν ἀντάξιοι διάδοχοι τῶν Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων.

(Παρατίθεται τό πρόγραμμα τῆς ἐκδηλώσεως ὡς ἔπεται, ἴδε link:)

national celebration

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας